

NIEKO NEŽINOJIMAS

**Andrius
Kulikauskas**

2019.12.25

Skiriu savo
Tėtei,
kuriam įdomu
ką mėstau.

www.ms.lt

Nieko nežinojimas

Pratarmė apie nieko nežinojimą.

Įvadas į visko žinojimą.

Žinočiau:

Viską apie viską

Viską apie betką

Viską apie kažką

Viską apie nieką

Mano nueitas kelias.

Linkėjimai tirti kartu.

Pratarmė

apie nieko nežinojimą

Glaustai:

Ką esu išmąstęs ir ką toliau išmąstysiu?

Trokštu viską žinoti.

Jei nežinau visko, tai iš esmės nieko nežinau.

Nieko nežinojimas yra raktas į visko žinojimą.

Visko sąvoka atskleidžia mano žinojimą ir nežinojimą.

Noriu tirti kartu su kitais.

Ką esu išmąstęs ir ką toliau išmąstysiu?

Noriu šia knygyute apžvelgti ką jau esu išmąstęs ir ką toliau bandysiu išmąstyti. Pristatysiu, ką jau esu kur ne kur surašęs, ir paaiškinsiu, į ką visa tai susiveda.

Trokštu viską žinoti.

Nuo vaikystės trokštu viską žinoti ir tą žinojimą gražiai taikyti.

**Jei nežinau visko,
tai iš esmės nieko nežinau.**

Visa ką žinau yra abejotina jei nenutuokiu visumos. Juk gali būti, kad viską suprantu ne taip, ar tiesiog nieko nesuprantu.

Užtat noriu savo tariamą žinojimą susieti su esminiu besąlygiškos tiesos supratimu.

Nieko nežinojimas yra raktas į visko žinojimą.

Kaip viską žinoti? Ar iš viso galim kažką žinoti besąlygiškai? Kaip tai padaryti?

Tenka atsisakyti bet kokio žinojimo, vis naujai atsisakyti visų savo nuomonių, įsitikinimų, prielaidų, ir pasižiūrėti, kas lieka? Ko neįmanoma atsisakyti?

Tada, po truputį, susikaupia visa eilė išvadų. Tai sąlygiškos išvados apie besąlygiškumą. Tad ši knyga yra taip pat apie dalinį žinojimą, betko ir kažko.

Visko sąvoka atskleidžia mano žinojimą ir nežinojimą.

Lengva pasakyti "Nieko nežinau" kai žinai, kad gali taip pasakyti. Sunku yra iš tikrųjų nieko nežinoti.

Su savo nežinojimu susiduriu kai bandau apmąstyti viską. Visko sąvoka yra tokia blanki ir plati, kad jinai, kaip veidrodis, tiesiog atspindi mano proto pastangas ją mąstyti.

Šia knyga atskleidžiu, kaip grumiuosi su visko sąvoka. Kartu atskleidžiu savo žinojimą ir nežinojimą.

Noriu tirti kartu su kitais.

Ar man pabrėžti savo išvadų besąlygiškumą ar jų sąlygiškumą? Ar man bandyti išsakyti ką reiškia viską žinoti? Ar man tiesiog prisipažinti, kaip visa tai remiasi mano proto ribotumu ir nieko nežinojimu?

Šiaip rašyčiau knygą apie visko žinojimą, bet pagalvojau, skaitytoją labiau trauks knygutė apie nieko nežinojimą.

Gal neskubėsite atmesti mano sunkias ir keistas išvadas. Gal mane nors kiek suprasite, gal susikalbėsime, gal kaip nors tirsime kartu.

Ieškau žygio draugų, tad privalau sutikti vis atsisakyti savo įsitikinimų, naujai pasižiūrėti į savo atradimus, ir prisiminti, kad iš esmės, nežinau.

Įvadas

į visko žinojimą

Glaustai:

Nagrinėju savo norą viską žinoti.

Noriu atsakyti, tad rūpi žinoti.

Ką reiškia viską žinoti?

Žinočiau viską, betką, kažką, nieką.

Žinočiau, kaip Dievas susižino viską,

Aš – betką, Tu – kažką, Kitas - nieką.

Ieškau susižinojimo apytakų.

Kaip man sekasi? Neblogai.

Ieškau esminių prieštaravimų.

Mano išvados: Aš tarnauju Dievui.

Dievas tiria, Ar Dievas būtinas?

Dievas nebūtinai geras.

Gyvenimas neteisingas.

Bendrystė palaiko amžiną brandą.

Dievo prielaidos: Dievas laisvas.

Tiesos dvasia prieštarauja sau.

Nežinojimas pasireiškia žinojimu.

Nagrinėju savo norą viską žinoti.

Šiame įvade panagrinėsiu savo norą viską žinoti ir tą žinojimą gražiai taikyti.

Tiesiog išsipasakosiu, ką tai man reiškia. Jau vien tai bus labai turininga. Juk šį norą puoselėju visą gyvenimą.

Noriu atsakyti, tad rūpi žinoti.

Noriu už viską atsakyti. Noriu būti tobulai geras, tad atsakingas, supratingas, rūpestingas, jautrus, nuovokus ir atsiliepiantis. Noriu būti kūrybingas. Noriu nesivaržyti. Noriu valdyti. Ir bendrai, labai daug kas domina, noriu suprasti, ir kur reikia, įsigilinti. Noriu susitvarkyti su žiniomis, tad noriu viską žinoti ne padrikai, o tvarkingai.

Man tad rūpi viską žinoti ir tą žinojimą gražiai taikyti.

Ką reiškia viską žinoti?

Man rūpi suprasti viską, o kartu betką, kažką ir nieką.

Man rūpi visi žinojimo lygmenys: kodėl, kaip, koks, ar.

Atitinkamai, norėčiau atjausti ir suprasti Dievą, Save, Tave, Kitą.

Tenka mąstyti:

- joku požiūriu,
- požiūriu,
- požiūriu į požiūrį,
- požiūriu į požiūrį į požiūrį.

Šiame įvade apžvelgsiu savo siekius žinoti viską apie viską, betką, kažką ir nieką.

Knygoje kiekvienam siekiui skiriu po vieną skyrių.

Žinočiau viską.

Pirma, norėčiau tarsi sėdėti Dievui ant kelių, ir viską aprėpti, ir suvokti esmių esmę, kam viso to reikia! Norėčiau mąstyti tuo kampu, iš kurio išsiskleidžia visi klausimai, ir taip pat tuo kampu, į kurį susiveda visi atsakymai. Norėčiau suprasti, kaip visi tie klausimai ir atsakymai susiję. Suvokčiau, ką man veikti, kas svarbiausia. Norėčiau žinoti, kodėl yra viskas?

Tam turėčiau mąstyti kaip Dievas, nevaržomas jokio požiūrio. Jisai savo dėmesį skiria viskam.

Žinočiau betką.

Antra, norėčiau sugebėti bet kurį klausimą susigalvoti, suvokti jo prasmę, jį išmąstyti, teisingai sustatyti, protingais žingsniais prie jo priėti. Norėčiau tarsi kūdikis ligi jo nuropoti, kad galėčiau jį paimti į rankas ir jo galvosūkį išspręsti. Išsiaiškinęs atsakymą, dar norėčiau sugebėti grįžti ten, kur pradėjau, Dievui ant kelių, ir atsakymą susieti su visuma.

Vadinas, turėčiau požiūrį, kuriuo skirčiau savo dėmesį ne viskam, o betkam, įsigilindamas į tai kas būtent man svarbu. Mąstyčiau, kaip Aš.

Žinočiau kažką.

Trečia, teisingai sustačius klausimą, prie jo deramai priėjus, norėčiau jį tobulai išnagrinėti tam skirtais mokslais, arba jį užduoti atsakingiausiai asmenybei.

Norėčiau visapusiškai suprasti atsakymą, jo esmę ir jo svarbą, ką jis reiškia visumai, besąlygiškai tiesai.

Tad rūpi požiūris į požiūrį. Rūpi surasti ir suprasti Tave, tą mokslininką ar asmenybę, kurio požiūris atskleis atsakymą į mano klausimą apie kažką. Rūpi kažką matyti Tavo akimis.

Žinočiau nieką.

Ketvirta, norėčiau suprasti, koks ryšys tarp tokių besąlygiškų tiesų ir mūsų įvairiausių asmeniškų tiesų, kurios gali būti miglotos, klaidingos ar netgi melagingos. Norėčiau bet kokiame atsakyme išvelgti jo teisingumą, nuoseklumą ir sąlygiškumą.

Net jei būčiau pasimetęs, net jei tektų viskuo suabejoti, norėčiau susigaudyti: Kuria prasme teiginys yra teisingas? Kaip jisai susijęs su visuma? Ką juo norima pasakyti? Ką reikštų mums susikalbėti?

Tad mąstau požiūrį į požiūrį į požiūrį. Tikiu iš šalies, Kito akimis, susigaudyti, kuria prasme teiginys yra atsakymas į klausimus, ir kuria prasme tėra šnipštas.

Į ką nereikėtų kreipti dėmesio? Ko nebūtina žinoti?

Žinočiau, kaip kas ką susižino.

Įsivaizduoju, Dievas vienu ypu aprėpia viską su visom smulkmenom. Jis iš karto žino viską, betką, kažką, nieką. Kaip aš galiu savo žmonišku protu jam prilygti?

Dievas, kaip toks, žino viską, tačiau jeigu jisai nori žinoti mažiau - betką, kažką, nieką, - jam tenka žinoti Manimi, Tavimi, Kitu. Vadinasi, Dievas žino būtent mumis.

Aš irgi galiu remtis Dievu, Savimi, Tavimi ir Kitu. Užtat šios knygos keturiuose skyriuose aprašau, kaip Dievas susižino viską, kaip Aš susižinau betką, kaip Tu susižinai kažką, ir kaip Kitas susižino nieką.

Dievas susižino viską.

Įsivaizduoju Dievą. Kas iš jo galėtų kilti?
Kaip jisai išsijudintų?

Dievą išjudintų klausimas, Ar Dievas
būtinas? Ar Dievas būtų, jeigu jo nebūtū?

Šiame klausime, šiame tyrime glūdi *Dievo šokis*, jo santykis su savimi, kaip jisai suvokia save. Dievo šokis susideda iš 24 raiškų, kurias pažįstu, nes jomis įvairiai įsivaizduoju Dievą. Šios raiškos sudaro Dievo šokį, jo santykį su savimi.

Dievas yra be jokio požiūrio. Tačiau Dievo šokyje atsiranda trejybės ratas, kurį sudaro Mano požiūris, Tavo požiūris į požiūrį, ir Kito požiūris į požiūrį į požiūrį. Atsiveria sąlygos Man, Tau ir Kitam.

Aš susižinau betką.

Aš ištiesai išgyvenu savo požiūrį. Juo sutelkiu savo dėmesį į betką. Juo galiu pažinti save, Koks Aš esu?

Man ištiesai tenka rinktis mąstyti vienaip ar kitaip. Šios galimybės labai ribotas. Užtat galiu tirti šias savo proto ribas. Esu atradęs visą rinkinį savo proto sandarų.

Manyje yra dorovės iššūkliai, kurie bendri mums visiems. Jais renkuosi amžinai bręsti, savo žinojimu atskleisti savo nežinojimą, ir taip palaikyti mūsų visų tyrimus: Dievo, Mano, Tavo, Kito.

Bandau išmąstyti *išgyvenimo apytaką*, išsakančią ką, kaip ir kodėl Aš išgyvenu betką.

Tu susižinai kažką.

Tu esi už Mane dabar labiau apibrėžtas. Aš klausiu apskritai, savo požiūriu, o Tu atsakai dalykiškai, savo požiūriu į požiūrį. Tu esi tam tikras pažinovas, asmenybė, savo asmeniškų patirčių ir žinių sankaupa, paskiras žmogus.

Kaip Mano bendram nežinojimui prilygsta Tavo paskiras žinojimas? Kaip Tu įmanomas?

Tave, kaip asmenybę, supa *žinojimo rūmai*, susidedantys iš 24 būdų, kuriais kažką išsiaiškini. Kiekvienas mokslas turi savo žinojimo rūmus, kuriais Tave laiko savo pažinovu. Yra tūkstančiai mokslų, kuriuos galime išmokti, ir milijardai asmenybių, kuriuos galime pažinti, nes jų visų žinojimo rūmai yra iš esmės panašūs.

Kitas susižino nieką.

Kitas yra asmens galimybė. Su Kitu tiesiogiai nebendraujame, kitaip jisai būtų arba Aš arba Tu. Kitas slypi nešališkume tarp Mano nežinojimo ir Tavo žinojimo. Kitas savo požiūriu į požiūrį į požiūrį tame tarpe išvelgia nieką.

Kitas savo nešališkumu grindžia tariamas žinias. Ar jos mums rūpi ar nerūpi? Kodėl yra Kito tiesa?

Kitas vienija mus ir mūsų tyrimus. Aš, Tu, Dievas - Mes - savo bendryste supame Kitą. Tikiu išvystyti *maldos mokslą* bendrom jėgom atpažinti ir mylėti Kitą. Tikiu šviesuolių bendryste derinti Dievą, Mane, Tave, Kitą. Tikiu visko žinojimu atskleisti mūsų vienumą, ir mūsų vienumu įprasminti visko žinojimą.

Ieškau susižinojimo apytakų.

Šios knygos keturiuose skyriuose apžvelgiu, kaip man sekasi išmąstyti Dievo, Mano, Tavo ir Kito tyrimus. Kiekvieną tyrimą suprantu, kaip susižinojimo apytaką, kuriuo nežinojimas pasitraukia ir naujai iškyla.

Mano supratimu, kiekviena apytaka remiasi 24 raiškomis. Kiekviena apytaka šias raiškas sudėlioja panašiai:

$$24 = (2+1) + (4+4) + (4+6) + 3$$

Mano supratimu, kiekvienoje apytakoje šios sandaros truputį kitaip susistato. Tai lemia apytakos tikslas išreikšti Dievo, Mano, Tavo arba Kito tyrimą.

Kaip man sekasi? Neblogai.

Kaip man sekasi išmąstyti šias keturias apytakas: Dievo šokį, išgyvenimų apytaką, žinojimo rūmus ir maldos mokslą?

Esu gana tiksliai išmąstęs Dievo šokį.

Man šiuo metu labiausiai rūpi išmąstyti išgyvenimų apytaką. Renku ir nagrinėju savo išgyvenimus. Jų pagrindu tikiu teisingai sustatyti proto sandaras, nusakančias, ką išgyvename.

Aprašau įvairių mokslų ir asmenybių žinojimo rūmus. Ypatingą dėmesį skiriu matematikai.

Apie maldos mokslą beveik nieko nenumanau.

Ieškau esminių prieštaravimų.

Man rūpi viską žinoti, o tai veda prie esminių prieštaravimų.

Iš ko viskas išsiveda, ir į ką viskas susiveda? Ir vienas, ir kitas klausimas veda link prieštaravimo. Juk niekas neišplaukia iš nuoseklumo, ir nuoseklumas mūsų niekur neišveda, nebent jame glūdėtų prieštaravimas.

Tiesos ieškojimas remiasi prieštaravimų atpažinimu ir jų išvengimu. Bet jų nevalia nuslėpti, juk tai prieštarautų tiesai. Siūlau prieštaravimus pripažinti ir gerbti.

Kurie prieštaravimai yra esminiai? Kurie glūdi pačioje tiesoje? Kurie glūdi mūsų tyrimuose?

Mano išvados: Aš tarnauju Dievui.

Štai mano išvados, prie kurių vis grįžtu:

Viską žinoti, tai yra įsisąmoninti, kaip viskas išplaukia iš Dievo tyrimo,
ar Dievas būtinas?

Ar jis būtų jeigu jo nebūtų?

Mano giliausia išvada yra, kad
Dievas nebūtinai geras.

Mano teisingiausia išvada yra, kad
gyvenimas iš esmės neteisingas.

Gražiai taikyti visko žinojimą, tai yra puoselėti šviesuolių bendrystę, palaikančią kiekvieno amžiną brandą.

Bendrai, iš visko yra akivaizdu, kad
Aš tarnauju Dievui, kad jisai viską žinotų.

Tiesos dvasia prieštarauja sau.

Mano išvados labai sunkios. Įsivaizduoju, kad Jėzus būtent apie jas pasakė, "Dar daugel jums turėčiau kalbėti, bet dabar jūs negalite pakelti. Kai ateis toji Tiesos Dvasia, ji ves jus į tiesos pilnatvę."

Kas yra tiesos dvasia?

Manau, tiesos dvasia yra tiesoje glūdintis esminis prieštaravimas. Juk tiesa išsako tai, kas akivaizdu. Ji išreiškia tai, ko nebūtina išreikšti. Ar toks dvilypumas reikalingas ar nereikalingas?

Nežinojimas pasireiškia žinojimu.

Dievui neužtenka būti. Jam reikia būtinai būti. Jam reikia, kad mes, liudytojai, amžinai tirtume ar, koks, kaip ir kodėl jisai yra.

Tame ir glūdi esminis prieštaravimas:

Tėra, kas pasireiškia.

Taigi, nežinojimas pasireiškia žinojimu.

Dievo prielaidos: Dievas laisvas.

Savo išvadamis liudiju į ką viskas susiveda: Aš tarnauju Dievui.

Apmąstęs išvadas, nutuokiu Dievo prielaidas, iš kurių viskas išplaukia.

Dievas yra laisvas. Dieve glūdi prieštaravimas, kuriuo jisai išsijudina. Akivaizdumas perskrodžia neakivaizdumą. Nežinojimas įsikūnija žinojimu.

Ne manyje, o Dieve glūdi tokios prielaidos, kuriomis jisai išeina už savęs. Užtat pažįstu ir liudiju Dievą, už mane laisvesnį, tad gilesnį ir platesnį.

Žinočiau viską apie viską

Glaustai:

Įsivaizduoju Dievą.

Nebūtina mane pilnai suprasti.

Ištisai tikslinu Dievo šokį.

Dievo šokyje glūdi jo prielaidos.

Mąstau gyvenimo lygtį:

Gyvenimas = Dievo gerumas.

Amžinas gyvenimas = Dievas nebūtinai geras.

Požiūrio lygtis × Asmenų lygmenys = Turininga

Tikslinu Dievo Sūnaus aštuonerybę.

Tikslinu Dešimt Dievo įsakymų.

Lyginu Dievo trejybę ir žmogaus trejybę.

Įsivaizduoju Dievą.

Noriu viską žinoti, tad man prasminga bandyti įsivaizduoti viską žinantį Dievą.

Mano vaizduotė labai ribota. Užtat galiu pasimokyti iš savo vaizduotės ribų.

Surašiau įvairiausius būdus, kaip man gyvenime tenka įsivaizduoti Dievą. Šiuos būdus sudėliočiau. Gavosi Dievo šokis, susidedantis iš 24 Dievo raiškų.

Dievo šokį pristačiau moksliniu pranešimu:

Imagining God's State of Mind As a Question: Is God Necessary?

Pranešimą išverčiau į lietuvių kalbą:

Dievo proto būseną įsivaizduoti kaip klausimą: Ar Dievas būtinas?

Pastaba skaitytojui.

Šia knyga glaustai apžvelgiu visa ką esu išmąstęs. Nurodau keliasdešimt mokslinių pranešimų, kuriuose pristatau įvairius savo atradimus, kaip antai Dievo šokį.

Man truks laiko baigti viską išmąstyti. Tad tuo tarpu šioje knygoje nebandau savo mintis paaiškinti, o tiesiog nukreipiu skaitytoją į savo pranešimus.

Užtat šioje knygoje kartais panaudosiu terminus, pavyzdžiui, sandarų pavadinimus - Dievo trejybę, aštuonerybę, ir taip toliau - kurių paaiškinimo skaitytojui teks ieškoti pranešimuose, jei skaitytojas norės mane pilnai suprasti.

Betgi nebūtina mane pilnai suprasti. Svarbu, kad šia knyga geriau suprantate mane, ir pats save geriau suprantu.

Ištisai tikslinu Dievo šokį.

Dievo šokis yra pats svarbiausias iš keturių susižinojimo apytakų. Jisai apibrėžia asmenis: Dievą, Mane, Tave, Kitą. Iš jo išplaukia visos kitos apytakos, visų asmenų tyrimai.

Dievo šokis apibrėžia keturias sandaras - Dievo trejybę, aštuonerybę, dešimt Dievo įsakymų, trejybės ratą - iš kurių, manau, susidaro visos kitos apytakos. Dievo šokis taip pat grindžia pačias svarbiausias sąvokas, kaip antai meilę, vienumą, besąlygiškumą. Užtat svarbu Dievo šokį labai gerai suprasti ir itin tiksliai apibrėžti.

Tad ištisai [tikslinu Dievo šokį](#). Stengiuosi ko išsamiau išrašyti savo patirtį, kaip įvairiai įsivaizduoju Dievą. Svarbu ko aiškiau išmąstyti, kaip Dievo šokis susideda.

Dievo šokyje glūdi jo prielaidos.

Dievo šokyje glūdi jo paties prielaidos, kurios apibrėžia jį patį, o kartu ir bet koki apibrėžimą. Noriu tai tiksliau išmąstyti.

Savo pranešime apie Dievo šokį skiriu blogąjį vaiką, kuris sutapatina Dievą ir gerumą, ir gerąjį vaiką, kuris supranta, kad Dievas nebūtinai geras. Juk Dievas yra besąlygiškas, o gerumas yra sąlygiškas.

Šis skirtumas tarp besąlygiškumo ir sąlygiškumo yra prielaida glūdinti bet kokiame požiūryje, juk požiūris telkia mūsų dėmesį, tad įtraukia mus į sąlygas.

Šį skirtumą išsako Gyvenimo lygtis, kurią esu pastebėjęs, ir kurią bandau išvelgti Dievo šokyje ir jo prielaidose.

Gyvenimo lygtis.

Dievas yra besąlygiškumas. Gerumas yra Dievas sąlygose, tai yra, sąlygiškas besąlygiškumas. Gyvenimas sutapatina Dievą ir gerumą, tuo tarpu amžinas gyvenimas išskiria Dievą ir gerumą.

Gyvenimo lygtimi vadinu šį esminį santykį tarp besąlygiškumo ir sąlygiškumo. Šią lygtį išsakau taip:

Gyvenimas, tai Dievo gerumas.

Amžinas gyvenimas, tai suvokimas, kad Dievas nebūtinai geras.

Požiūrio lygtis.

Savo pavidalu, gyvenimo lygtis išsako tai, kas reikalinga požiūriui. Juk požiūris mus veda į sąlygas. Požiūriu įsijaučiame. Bet taip pat galime atsitokėti, susivokti, atsiplėšti nuo sąlygų. Savo pavidalu, gyvenimo lygtis yra požiūrio lygtis.

Gyvenimo lygtis suteikia požiūrio lygčiai turinį. Juk būtent Dievas išgyvena požiūrio lygtį, ir tokiu būdu išveda gerumą, gyvenimą ir amžiną gyvenimą.

Manau, būtent iš dvasios, iš turinio, išplaukia pavidalas, ir ne atvirkščiai. Užtat gyvenimo lygtis yra pirmesnė, ne požiūrio lygtis.

Asmenų lygmenys.

Požiūrių lygtį išgyvena ne tik Dievas, o taip pat Aš, Tu ir Kitas. Susidaro lentelė:

Dievas išgyvena dvasia, jokių požiūrių:
Dievas, gerumas, gyvenimas, amžinas gyvenimas.

Aš išgyvenu sandara, požiūrių:
Viskas, laisvumas, betkas, išmintis.

Tu išgyveni atvaizdais, požiūrių į požiūrį.
Troškimai, tapatumai, pasirinkimai, gera valia.

Kitas išgyvena jų vieningumu, požiūrių į požiūrį į požiūrį.
Meilė, tobulumas, valia, Dievo valia.

Turiningas turinys.

Man reikia šią lentelę geriau suprasti, tačiau jinais yra ypatingai turininga.

Jinai apibrėžia esmę, kaip dvasios sandaros atvaizdų vieningumą. Pavyzdžiui, Dievo sandara yra viskas, visko atvaizdai yra troškimai, ir troškimų vieningumas yra meilė. Užtat:

Dievo esmė yra meilė.

Ši lentelė taip pat išskiria žmogišką ir dievišką mąstyseną. Pavyzdžiui:

Valia myli tobulą. O Dievo valia myli netobulą.

Užtat tiriū, koks šios lentelės santykis su su Dievo šoku ir jo prielaidomis.

Tikslinu Dievo Sūnaus aštuonerybę.

Mano supratimu, būtent Dievo Sūnaus
aštuonerybė išskleidžia Gyvenimo lygtį.

Manau, kad aštuonerybė sulygina keturis
požiūrio lygties narius ir keturis asmenų
lygmenis. Užtat bandau suprasti, kaip
aštuonerybė grindžia apibrėžimą, kaip
sieja Dievo šokį ir jo prielaidas.

Tikslinu Dešimt Dievo įsakymų.

Dievo šokyje pastebėjau, kaip iš Dievo Dvasios kampo išplaukia dešimt Dievo įsakymų. Man svarbu šią sandarą geriau suprasti nes, kiek žinau, jinais reikiasi visose susižinojimo apytakose.

Šeši įsakymai išreiškia ką žinome apie mus pralenkiantį Dievą, ir tuo pagrindu draudžia mums skriausti kitus. Man reikia tai geriau suprasti.

Lyginu Dievo trejybę ir žmogaus trejybę.

Ypatingą dėmesį skiriu išmąstyti skirtumą tarp dviejų trejybių, apibrėžiančių tris vaidmenis ir tris asmenis.

Dievo Tėvo kampu yra trys vaidmenys. Suvokiantis Tėvas byloja, "Aš esu Dievas", susivokiantis Sūnus byloja, "Tu esi Dievas", ir jų bendrai suvokta Dvasia byloja, "Tai yra Dievas".

Trys asmenys Aš, Tu, Kitas sudaro žmogaus trejybės ratą, kuriuo žmogus amžinai nusistato, vykdo ir permąsto.

Matematikoje pastebėjau, kad šias trejybes nusako Lie algebros $sl(2, \mathbb{C})$ ir $su(2)$. Tad turiu vilčių Dievo šokį išsakyti matematikos kalba.

Žinočiau viską apie betką

Poskyriai

Poskyris

Glaustai:

Suprasčiau save.

Suprasčiau save

Kas aš esu?

* Savastis: Koks aš esu?

* Betkas

Uždavinys: Susivokti santykį tarp savęs ir Dievo, tarp savo valios ir Dievo valios bei kitų valių.

* Ką bandau pasiekti, kaip bandau išsiaiškinti, ką bandau suvesti. Mano uždavinys.

* Tikslas: Suvokti, ką išgyvename, kaip ir kodėl.

* Apžvalga

* Išsiaiškinti, kaip Sūnus susivokia, kaip mes susivokiame.

Dievo šokis grindžia trejybės ratą
pasąmonę P, sąmonę P2, sąmoningumą P3

* Pasąmonė, sąmonė, sąmoningumas

* Sūnaus aštuonerybe: Tėvas prideda

požiūrius, Sūnus išvirkščiai savus prideda anų atsisakydamas. Tad padalinimas yra susilaikymas nuo tolimesnių požiūrių.

Požiūrių sandaros išsako mano būklę, mano susilaikymą.

- * Veiksmai išsako papildomų požiūrių galimybes

- * Žmogus yra jų pynė, tad suprasti juos

- * 3 kalbos... pina?

- * Požiūriai

- * Požiūris (žmogus) dėmesys sutelktas į sąlygas

- * Atvaizdai, aplinkybės sieja požiūrius

- * Sandaros: Viskas, netroškimai, padalinimų ratas ir veiksmai, atvaizdai, aplinkybės, kalbos.

Išgyvenimai

- * Išgyvenu save, įsijaučiu į save, atsitokėju, nustatau ribą ir santykį.

- * Išgyvenimu bręstu, susiderina savastis
- * Išgyvenu požiūrį.
- * Išgyvenimas išsako pertvarkymą, tarpą tarp dviejų tvarkų.
- * Ar suprantame save, ką mes patys išgyvename?
- * Aptarti kiekvieną laukelį, kaip bandau nagrinėti savo išgyvenimus.
- * Išmokstame: Žinojimas išsako nežinojimą.

Pasirinkimai

- * Gyvenu sąlygose. Tačiau galiu rinktis gyventi sąlygiškai arba besąlygiškai.
- * Dievą ar save
- * Geros valios pratimai
- * Dvilypumas išnarplioja
- * Save tiksliname

Dorovė

- * Žmogaus valios ir Dievo valios teisingas santykis, jų atskyrimas

* Atsakomybė - šėšerybė - požiūrių
santykiai

* Atsakomybė, visko žinojimo
palaikymas, netrukdyti Dievui mumis
pasiekti Kitą.

Mano duomenys yra mano išgyvenimai

Išgyvenimų nagrinėjimas

Išgyvenimų pavyzdžiai

Išgyvenimo pavyzdys

Išgyvenimas: Lacie Diaz mane pamokė,
kad man nedera keiktis.

Tikrovė

Aplinkybės: Tėtė mus mokė nesikeikti. Mokykloje, ketvirtoje klasėje, mokiniai keikdavosi ištisai, sūdindami savo kalbą. Ir aš pamaniau, kad tiesiog vardan žmoniško bendravimo, man irgi reikėtų pradėti keiktis. O visi berniukai buvo įsimylėję Lacie Diaz, ir aš kartu ją įsimylėjau. Ji buvo graži - ilgu, tauriu veidu, juodais plaukais - tuo pačiu gyva ir rami, visiškai pasitikinti savimi, tuo atžvilgiu subrendusi.

Tolimesnės aplinkybės: Lacie Diaz buvo pradžios mokykloje tokia įspūdinga. Bet jau gimnazijoje jos net nemačiau, ir kiek žinau, jinau paauglystėje ištekėjo. Jinau man liko, mylimųjų panteone, kaip vienas iš idealų. Ji dar man patarė, kokius akinius turėčiau nešioti. Ne storais rėmais, o siauriais rėmeliais. Tokių vaikystėje ir

paauglystėje man niekas nesiūlė, bet dabar tokius nešioju.

Pasąmonė

Įtampa: Aš mokykloje pradėjau keiktis, elgdamasis kaip kiti ketvirtos klasės vaikai. Bet Lacie Diaz mane sudraudė, nors ji pati keikdavosi. Ji pasakė, kad man netiko. O aš ją buvau įsimylėjęs.

Išdavos: Visą gyvenimą atsisakiau keiktis. Jinai man liko, kaip pavyzdys, kaip mane gali paveikti žmogus, įvykis, keli žodžiai, pastaba. Patikėjau, kad gerumas manyje yra netgi pasaulyje tikras. Tad galiu nedvejodamas rūpintis savo vidiniu gyvenimu. Ir leido suabejoti ta vaikų bendryste, pasaulio bendryste.

Sąmonė

Aklavietė: Aš norėjau būti, kaip kiti, ir vyliausi, kad tai padės man juos įtakoti į gerą. O jie nenorėjo, kad aš būčiau, kaip jie. Aš juos veikiu būdamas kitoks.

Atsivėrimas: Pajutau, kad noriu, kad Lacie Diaz mane įtakotų.

Sąmoningumas

Klausimas: Ar man elgtis, kaip kiti elgiasi?

Suvokimas: Suvokiau, kad savo prigimtimi esu teisingas, kad to laikausi ir privalau laikytis. Kaip toks, esu kitiems reikalingas.

Supratimas: Supratau, kad jokio tolimesnio ryšio neturiu su Lacie Diaz. Bet toksai ryšys yra su Dievu.

Naujas požiūris

Dorovė: Sutikau į save pasižiūrėti.
Nesilyginau su kitais.

Sprendimas: Mylimoji veikia mane, aš
viduje tobulėju, tuomi veikiu visuomenę.
Esu stiprintuvas.

Padalinimai

Įtampos jėgos: Aš norėjau suprasti kitus,
jų požiūrį, elgtis, taip kaip jie, gerbti ir
priimti jų bendrystę. Nuo jų neatsiriboti, o
pritapti. Kartu norėjau būti doras,
teisingas, atsakingas už savo elgesį.
Norėjau, kad mano gerumas būtų
pastebėtas, kad jisai veiktų kitus. Norėjau,
kad Lacie Diaz mane pastebėtų.

Derinys: Leisdamas Lacie Diaz mane įtakoti, ją gerbiu ir myliu. Būdamas ištikimas savo teisingai prigimčiai puoselėju tikrą pagrindą bendrystei su kitais, ir kitus įtakoju iš esmės.

Šešerybė

Įsisavinimas: Man parūpėjo niekad, niekad nesikeikti. Net kai netyčia užsigaudavau, įpratau nieko nesakyti. Ir bandžiau kitais atžvilgiais irgi būti tobulai geras.

Dorovės rūšis: Asmenybė tiki asmeniu.

Išgyvenimo prasmė: Ištikimybė įsisavinama tikėjimu.

Atvaizdai - Aštuonerybė

Rūpesčio rūšis: Rūpi atsiremti į palaikymą.

Šešios rūšys

Išgyvenimo rūšis: Siekiamybė.

Aplinkybės

Tapatybės kaitos aplinkybė: Mylimo žmogaus dėmesys ir rūpestis.

Netroškimai

Poreikio tenkinimas: Rinkti gerą vietoj blogo. (Būti geru.)

Abejonė ir dvejonė: Ar tikrai protinga? Ar įstengiu svarstyti klausimą?

Jausmai: Mane glumino, kad jinai mane peikia, ir vos ne pyktelejau, kad neteisingai. Bet susiprotėjau džiaugtis, kad jinai skiria man dėmesį, kad jinai tiki manimi, mane vertina, brangina, ji rūpinasi mano siela, ji išvelgia ir suvokia, mano prigimtį ir vertę.

Vertybiniis klausimas: Kodėl vertybe negyvenama?

Kalbos

Pagrindimas: Kiekvienas žmogus atsako už savo dorovę. Privalau atsigręžti į save, kas man tinka. Galiu viltis, kad savo vidine tvarka galiu taip pat įtakoti kitus. O kartu jie mane veikia savo dėmesiu, lūkesčiais, požiūriu, pavyzdžiu, nes padeda man susigaudyti savo viduje.

Įvardijimas: "It doesn't suit You." TAU netinka.

Neįvardinta: Galvoju kitus įtakoti, bet ar norėjau, kad mane Lacie Diaz įtakotų?

Pasakojimas: Gerojo atpažinimas.

Lygmenų poros

Vienybės sampratų suderinimas:
Visuomenės dalia, asmenų dalia.

Sutelkimo lygmenys: Iš proto į valią.

Pasirinkimai

Amžinai bręsti ar šiaip gyventi?

Šviesuolės ir tamsuolės

Lietuvių ir litvakų šimtametis vaidas,
1940-2040 m. Dorovinis tyrimas.

Kaip pokalbiu atsisakyti paminklinių
vaizdinių 1941 m. lietuvių tautos valios
reiškėjams nusikaltusiems žmonijai

Atsakomybės tyrimas: Kaip lietuviai
skriaudė litvakus

Abstract: Moral Strategies for Moral
Quagmires

Determining Personal Responsibility for a
Social Calamity: The Origins of the
Holocaust in Lithuania

Sandaros

Sandarų apžvalga

[Video: I Wish to Know](#)

Viskas

[Abstract: Imagining Everything](#)

Padalinimai

[Abstract: Divisions of Everything:](#)

[Cognitive Frameworks Which Ground](#)

[Contradiction and Noncontradiction](#)

[Abstract: Divisions of Everything:](#)

[Defining the Most Basic Definitions](#)

Abstract: Defining Fundamentals by
Exploring and Leveraging the Limits of
the Imagination

Ketverybè

Abstract: Levels of Knowledge: Whether,
What, How and Why

Pasamonè, samonè, samoningumas

Abstract: Evolutionary Pressures Toward
Abstract Representation

Abstract: The Disembodying Mind

Oscillates Between Stepping Out and
Stepping In

Poster: What Minds Require of Brains: A
Phenomenological Consideration of the
Evolution of the Central Nervous System
Towards Abstraction

Padalinimų ratas

Būties klausimas + Asmeninis

sąmoningumas = Sprendimo klausimas

Time and Space as Representations of
Decision-Making

Consciousness as the Social Awareness
Schema of a Disembodying Mind

Septynerybė

Santrauka: Greimas ir Derrida - Nei vienas
nei du - Priešingybių plėtojimas ir
naikinimas

Gyvybingumas

Kūrybos tikslas - gyvybė, o vaisius -
ramybė

Kūrybos prasmė ir meno taisyklės
Matematikos grožis žadina vaizduotę
Vilniaus žydų kapinės kaip... dangaus
vartai

Six Investigations for Clarifying
Alexander's Properties of Life (pages 334-
364)

A Cognitive Framework for the Quality
Without a Name, Patterns and Pattern
Languages, and the Properties of Life
Abstract: Art: 12 Reasons Why

Netroškimai

Abstract: Jesus as a Philosopher Drawing
Pictures in the Sand

Poreikiai

Abstract: Understanding Freedom Within
a Hierarchy of Needs

Santrauka: Foucault tiesos santvarkų
apibūdinimas Maslow poreikių laipsnyu

Dvejonės

Abstract: How Peacemakers in Kenya
Saved Lives with Metaphysics h

Lūkesčiai

Nuotaikų aplinkybės: Tang dinastijos
poezija ir šiuolaikinė geometrija

A Geometry of Moods: Evoked by Wujue
Poems of the Tang Dynasty

Expecting What We Don't Wish: The
Source of Anger, Hate, Relief and
Depression.

A Research Program for a Taxonomy of Moods

Abstract: A Phenomenological Account of the Dialogue Between an Emotional, Fast Thinking 'System 1' and a Rational, Slow Thinking 'System 2'

Vertybės

Asmeninė vertybė, ją ryškinantys klausimai ir mūsų gyvenimo rūpesčiai
Kas jaudinasi, klysta. Polemika su Heidegeriu.

How Do Things Come to Matter? Evolution of Self-Identity in the Intercultural Debate on Whether to Restore Vilnius's Oldest Jewish Cemetery.

Moral Imagination: What Do We Wish to See?

Abstract: What Is Your Deepest Value?
And Your Investigatory Question?
Proposal: A Theological, Philosophical,
Psychological and Sociological Model of
Unlimited Personal Growth

Kalbos

Santrauka: Išgyvenimų kalba: Sąmonės
išplėtimas sąsamone, šneka ir tikrove

Pasakojimas

Abstract: A Theory of Narrative: How Do
Things Happen? Shifts in Tones of Voice.

4+6

Paprieštaravimai egzistencializmo kritikui
J.Derridai.

The Algebra of Copyright

Pertvarkymai

Visualization as Restructuring and thus a
Source of Logical Paradox

Abstract: Inferring What We Don't Know:
A Taxonomy of Paradox

Organizing Thoughts into Sequences,
Hierarchies and Networks

Žinočiau viską apie kažką

Žinojimo rūmai

Tai reiškia išmanyti, kaip tu randu atsakymus į savo klausimus. Tai reiškia išmanyti Tavo, kaip paskiro pažinovo, 24 išsiaiškinimo būdus, Tavo žinojimo rūmus. Kiekvieną asmenybę nusako jo išsiaiškinimo būdai, jo žinojimo rūmai. Kiekvieną mokslą nusako išsiaiškinimo būdai, apibrėžiantys to mokslo apibūdinamą pažinovą.

Matematikos išsiaiškinimo būdų apžvalga
Discovery in Mathematics: A System of
Deep Structure

Abstract: Identifying and Classifying
Cognitively Natural Mathematical
Constructs

Abstract: The Math In Our Minds By
Which We Do Math With Symbols

A Structural Semiotic Study of How We
Use Variables in Math and Logic

Games as the Foundation for Universal
Grammar

A Cognitive Framework for Innovation
Based on Gamestorming

Poster: A Universal Grammar of Games as
the Basis for Language and Human
Culture

Abstract: Coordinating Activities with a
Grammar of Self-Transformations

Abstract: Pragmatic Constraints for the
Foundations of Language

Musical Activity as the Basis for the
Evolution of Joint Intentionality and
Nonlinear Grammar

Leonard Bernstein's "Unanswered
Question" Inspires Questions About the
Origin of Games, Music, Language and
Humanity

Abstract: Expressing the Organizer of an
Organism's Behavior: An Epistemological
Overview of Neuroscience

Abstract: The Vilna Gaon's Reclusivity as
the Magnificence of Lithuanian
Civilization

Keturių klasikinių Lie grupių ir algebrų
kombinatorinės ištakos

Combinatorial Interpretations Which Distinguish Observer and Observed
Abstract: A Search for Cognitive Foundations for the Four Classical Lie Groups and Algebras

Abstract: Cognitive Investigation of the Mathematics Which Links Multiple Dimensions

Matematikos pradžią ištakos protavime

Proposal: A Research Program for the Big Picture in Mathematics

Letter of Intent: Summer School on the Foundations of Geometry in Historical Perspective

Symmetric Functions of the Eigenvalues of a Matrix

Dvilypumas

Abstract: Relating Metaphysics, Logic,
Math and Physics with a Taxonomy of
Duality

Tiesa

Abstract: Truth as the Admission of Self-
Contradiction

Žinočiau viską apie nieką

Maldos mokslas

Mokslas, kaip maldos suveikia

Dievo žodžio skaitymas ir rašymas

Kaip iš asmeninių požiūrių išvesti

besąlygišką Dievo požiūrį?

Išminčių ugdymo galimybės vartotojiškoje visuomenėje

Santrauka: Doroviniai luomai: Žmonių rūšiavimo pagrindimai. Amerikos juodųjų patirties apmąstymas.

Santrauka: Tikimybinis žvilgsnis į žmonijos reikšmę visatos raidoje

Santrauka: Išminčių ugdymas įrangos atotrūkio priešaušryje

Abstract: Grace and Justice: The Deliberate Ambiguity of Whether We Live in a System Which is Open or Closed

Article: How Could Scalar
Consequentialism Ever Lose at Chess?
Environment as Spiritual Capital. An
Argument for Restoring Vilnius's Oldest
Jewish Cemetery

An Economy for Giving Everything Away
The Orchard of Thoughts: An Alternative
Culture of Growing in Not Knowing

We Learn to Stick Our Necks Out

Social Hacking: The Need for an Ethics

Social Infrastructure for Virtual Flash

Mobs

Daoism for a Lifetime or a Day?

Mano nueitas kelias

Vaikystės išgyvenimai

Studentavimas

Rinkinys sandarų brėžinių

Vaizdo įrašas "I Wish to Know"

The Truth: From Relative to Absolute

Santrauka: Viską išmanyti, viską globoti

Paraiška: Teologinis, filosofinis,

psichologinis ir sociologinis neribotos

asmens brandos modelis Paraiškos

vertinimas

Kaip šiuolaikinėje filosofijoje įsipaišau su
savo filosofija

Linkėjimai

tirti kartu